R5226

The Abrahamic Covenant and the New Covenant

ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையும் புதிய உடன்படிக்கையும்

ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கை என்பது புதிய உடன்படிக்கையல்ல, அது நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையுமல்ல. மேசியாவின் ஆளுகை காலத்தில் "உத்தம இஸ்ரயேலர்களாக" ஆக விரும்புகிற சகல மனுக்குலத்துடனும் இஸ்ரயேலர்களுடனும் செய்யப்போகிற ஏற்பாட்டுக்கு புதிய உடன்படிக்கை என்று பெயர். அந்த புதிய உடன்படிக்கை ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையில் உத்தேசிக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆரம்பிக்கப்படும்.

ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கை ஆபிரகாமின் சந்ததியோடு சம்மந்தப்பட்டதாகும். அது உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கும் விஷயத்தில், மகிமையானதாகவும் சக்தியுள்ளதாகவும் ஆக்கப்படும். உண்மையான ஆபிரகாமின் சந்ததி மகிமையடையும் போது, ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையில் அதற்காக கொடுக்கப்பட்டுள்ள மகிமையான வேலைகளை நிறைவேற்றும் ஏற்பாடுகளில் புது உடன்படிக்கை தொடர்புடையதாக இருக்கின்றது.

ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையின் நிறைவேறுதல் நமது கர்த்தர் இயேசுவில் ஆரம்பித்தது. ஆனால் அவர் தமது பரலோக மகிமையை விட்டபோது அல்ல. பெத்லகேமில் குழந்தையாக பிறந்தபோது அல்ல, தேவன் அவரது அர்ப்பணத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அவரது ஞானஸ்நானத்தில் அவரை ஒரு புது சிருஷ்டியாக ஜெனிப்பித்து, அவரது உயிர்தெழுதலில் புதிய சுபாவத்தில் பூரணப்படுத்திய போது தான், மனிதனாகிய இயேசு, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்பு மனுக்குலத்தை ஆசீர்வதிக்கக்கூடியவராக வாக்குத்தத்தின்படி ஆபிரகாமின் சந்ததியாக இல்லை. இயேசு மாம்சத்தில் இருக்கும் வரை, அவர் பூரணராக இருந்தாலும், உலகத்தை அவர் மூலம் ஆசீர்வதிப்பது இயலாததாக இருந்தது. உலகமானது மரண தண்டனைக்குள்ளாக இருந்தது. அந்த மரண தண்டனையை விலக்குவதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்படும் வரை உலகமானது ஆசீர்வதிக்கப்பட இயலாது.

ஆகையால், மீட்கும் பொருள் கொடுக்கப்பட வேண்டியது, உலகிற்கு அவசியமாக இருந்தது. இயேசு மாம்சத்தில் மீட்கும் பொருளை கொடுத்த போது, தேவன் அவரை ஜெனிப்பித்து, உயிர்ப்பித்து உயர்ந்த ஆவியின் சுபாவத்திற்கு உயர்த்தாதிருந்தால் இயேசு மகிமையின் ராஜாவாகவும் மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி ஆசாரியராகவும் ஆவதற்கு அவருக்கே ஜீவன் இருந்திருக்காது. (சங்கீதம் 110 : 4; எபிரேயர் 5 : 10) எனினும் இயேசு, தமது தாயார் மூலமாக மாம்சத்தின்படி ஆபிரகாமின் சந்ததியாக இருந்தாலும், மாம்சத்தின்படி ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையை சுதந்தரித்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் ஆவியின்படி புது சிருஷ்டியாக சுதந்தரித்துக் கொண்டார்.

ஆகையால் உயர்ந்த சுபாவத்தை அடைவதற்கும், ஆபிரகாமின் ஆவியின் சந்ததியாக ஆவதற்கும், பூமியிலுள்ள சகல வம்சங்களையும் ஆசீர்வதிப்பதற்கும் இயேசு ஒரு விசேஷித்த பலியின் ஜீவியத்தில் நுழைய வேண்டியது அவசியமாக இருந்தது. அவரது சரீரமாகிய சபை, அவரது சகல அனுபவங்களிலும் பங்கு பெற்று, பூமிக்குரிய ஜீவனையும் கொடுக்க வேண்டும். ஏனெனில் யூதராயிருந்தாலும், புறஜாதியாராயிருந்தாலும் மாம்சமும் இரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை சுதந்தரிக்க முடியாது என்பது உண்மையாயிருக்கிறது. எனவே சபையானது பலியின் உடன்படிக்கையில் இயேசுவுடன் நுழைவது, சலுகையாக இருக்கிறது. ஆகையால் நாம் வாசிப்பதாவது: "பலியினாலே என்னோடு உடன்படிக்கை பண்ணின என்னுடைய பரிசுத்தவான்களை என்னிடத்தில் கூட்டுங்கள்." (சங்கீதம் 50 : 5)

இந்த பரிசுத்தவான்களை சேர்ப்பதற்கும், அவர்கள் தங்கள் பலிகளை செலுத்துவதற்கும் முழு சுவிசேஷ யுகமும் தேவைப்பட்டிருக்கிறது. பரலோக சுபாவத்தை அடைவதற்கு முன்னதாகவும் வாக்குத்தத்தின்படி ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய சந்ததியாகவும் சுதந்தரராகவும் ஆவதற்கும் முன்னதாகவும் அந்த பலிகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இப்படியாக அப்போஸ்தலர் கூறுவதாவது: "இஸ்ரயேலர்கள் தேடுகிறதை (ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய சந்ததியாக இருப்பதை) அடையாமலிருக்கிறார்கள். தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ அதை அடைந்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள இன்றைய தினம் வரைக்கும் கடினப்பட்டிருக்கிறார்கள்." (ரோமர் 11 : 7)

இயேசு அவர்களது பரிகாரியாக செயல்பட்ட பலியின் உடன்படிக்கையின் மூலமாக தெரிந்துகொள்ளுதல் இந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நிலையை அடைந்தது. முதல் அங்கங்கள் பெந்தேகொஸ்தே நாளில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்கள். கடைசி அங்கங்கள் தங்கள் ஓட்டத்தை சீக்கிரத்தில் சந்தோஷத்துடன் முடிப்பார்கள் என்று நம்புகிறோம். பிறகு ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய சந்ததி நிறைவடைந்து, புதிய உடன்படிக்கையின் உண்மையான மாபெரும் மத்தியஸ்தராக இருந்து உலகிற்கு சேவை செய்ய தயாராக இருப்பார்கள்.

ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கை, தேவனுடைய சொந்த உடன்படிக்கையாக அல்லது வாக்குத்தத்தமாக இருக்கிறது. ஏனெனில் அது நிபந்தனை அற்றதாக, மத்தியஸ்தர் இல்லாததாக இருக்கிறது. (கலாத்தியர் 3:19,20) அது இரத்தத்தினால் முத்திரைப்போட அவசியமில்லாதிருந்தது. இன்னும் சரியாக கூறினால், தேவன் அதை தமது ஆணையினால் உறுதிப்படுத்தினார். (எபிரேயர் 6:16-18) நிழலாக ஆசீர்வதிக்கப்பட வேண்டிய ஜனங்களின் பாவங்களுக்கு பதிலீடாக ஆடு மற்றும் காளைகளின் இரத்தம் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு தேவைப்பட்டது. உண்மையாகவே ஆசீர்வதிக்கப்பட வேண்டிய ஜனங்களின் பாவங்களுக்கு பதிலீடாக மேலான பலிகளின் இரத்தம் புது உடன்படிக்கைக்கு தேவைப்படுகிறது. இந்த இரண்டு உடன்படிக்கைகளுமே இரத்தம் சிந்தப்படாமல், பாவங்கள் மன்னிப்படையாமல் பலனளிக்காது.

ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கை புது சிருஷ்டியில் இதை மையப்படுத்துகிறது. ஆரம்பத்திலிருந்தே தேவன், ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய சந்ததியை முதலாவதாக அர்த்தப்படுத்துகிறார். இந்த புது சிருஷ்டி பாவத்தை அறிந்ததில்லை. இயேசு பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிகளுக்கு விலகினவருமாக இருந்ததினால், உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் நுழையவும் ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய சந்ததியாகவும் சுதந்தரராகவும் ஆவதற்கும் அவருக்கு பாவ நிவாரணம் தேவைப்படவில்லை. அவரது அங்கங்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்கள், அவரது அங்கங்களாக தத்தெடுக்கப்பட்டு, தமது பலியின் புண்ணியத்தை சாட்டுதல் பண்ணி, அவர்களை தமது சொந்த மாம்சமாக தியாகமாக சமர்ப்பணம் செய்ததைத் தவிர, அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட எந்தவித நிற்குதலும் அல்லது தகுதியும் கிடையாது.

ஆகையால் மிகவும் சரியாகச் சொல்வோமானால் ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கை இரத்தத்தினால் முத்திரையிடப்பட்டிருக்கிறது என்றோ அல்லது அது எப்பொதும் அப்படி முத்திரையிடப்பட்டிருக்கும் என்றோ நாம் சொல்ல முடியாது. எனினும் இரத்தம் சிந்தாமல் (மரணம்) இயேசு உண்மையான மகா தீர்க்கதரிசியாக ஆசாரியராக மற்றும் ராஜாவாக ஆகியிருக்க முடியாது என்ற உண்மையையும் இரத்தம் சிந்தப்படாமல் (மரணம்) அவரது அங்கங்களாகிய நாம் அவர் மூலமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டோம் என்ற உண்மையையும் அது மாற்றாது. இந்த மறைமுகமான வழியில் மட்டுமே ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கை இரத்தத்தினால் முத்திரையிடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படக் கூடும். பரிசுத்த பவுல் அது யேகோவாவின் ஆணையினால் முத்திரையிடப்பட்டது என்று அறிவிக்கிறார். (எபிரேயர் 6:13 – 18)